

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

24. neděle v mezidobí Cyklus C

Přicházeli k němu celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: ‘Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.’ Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.“ (Lk 15, 1-7)

Milí přátelé, v dnešním úryvku evangelia jsme slyšeli tři podobenství. Mluví se v nich o obrácení. Obrátit se však nemá jen hříšník, ten si totiž svůj hřích uvědomuje a ví, že návrat k Bohu jde jen cestou odpuštění a nového začátku. A když to ví a touží po odpuštění je jako ztracená ovce v náruči svého pastýře nebo znovunalezený syn, kterého objímá jeho otec. Tak, kdo ještě se má obrátit k Bohu? Tato tři podobenství na konci mluví vždy o radosti těch, kteří jsou sice spravedliví, ale měli by si uvědomit, že jejich vlastní dokonalost ke spáse nestačí. Je důležité přijmout Boží milosrdenství, které se dostává každému, kdo po něm touží. A to je někdy problém. Radoval se první syn, když se mu bratr vrátil a jeho otec mu odpustil? A k čemu vybízí Ježíš v podobenství o znovunalezené ovci a o minci? (*nechte odpovědět děti*) Ano, říká, že se mají radovat. Dokonce mluví o tom, že tato radost bude v nebi větší než radost z těch, kteří jsou sice spravedliví, ale o Boží milosrdenství nestojí. Jak si to vysvětlit? Mohla by nám pomoci myšlenka jednoho významného teologa a vědce Blaise Pascala, který řekl: „Ve světě existují dvě kategorie lidí: hříšníci a ti, kteří si myslí, že jsou spravedliví.“ Co to znamená? Znamená to, že my všichni nejsme dokonalí a často děláme chyby. Máme sklon k tomu být třeba naštvaní, odmítaví, být leniví a mnoho dalších nectností, se kterými bojujeme. Občas se nám podaří sami nad sebou vítězit a občas prohráváme. Ale v každém případě potřebujeme Boží milosrdenství, které je v dnešním evangeliu symbolizováno milujícím pastýřem nebo otcem, který vyhlíží svého syna a hned mu odpouští. Jen si zkusme na chvíli uvědomit, jaké by to bylo, kdyby nám Bůh nechtěl odpustit. Třeba, kdyby to mělo být s tím odpuštěním tak, jak bylo zvykem u pastýřů v době Pána Ježíše. Když se totiž nějaká ovce vzdálila od stáda a chtěla se toulat, tak ji pastýř zlomil jednu nohu, aby si pamatovala, že se má držet u stáda. Chtěli bychom takového trestajícího Boha? Nebo jsme rádi, že Bůh je k nám milosrdný? (*nechte odpovědět děti*) A dokážeme se radovat z toho, když je odpuštěno každému a každý má u Boha šanci? Nebo si myslíme, že jen my, kteří chodíme do kostela a na náboženství jsme ti spravedliví a o Boží milosrdenství nestojíme. Ale ve skutečnosti je to jinak, že? Jsme rádi, že nám Bůh odpouští a jsme rádi, že odpouští všem.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

24. neděle v mezidobí Cyklus C

Přicházeli k němu celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: ‘Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.’ Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.“ (Lk 15, 1-7)

Pomůcky: Kartičky, tužky

Milí přátelé, v dnešním úryvku evangelia jsme slyšeli tři podobenství. Mluví se v nich o obrácení. Obrátit se však nemá jen hříšník, ten si totiž svůj hřích uvědomuje a ví, že návrat k Bohu jde jen cestou odpuštění a nového začátku. A když to ví a touží po odpuštění je jako ztracená ovce v náručí svého pastýře nebo znovunalezený syn, kterého objímá jeho otec. Tak, kdo ještě se má obrátit k Bohu? Tato tři podobenství na konci mluví vždy o radosti těch, kteří jsou sice spravedliví, ale měli by si uvědomit, že jejich vlastní dokonalost ke spáse nestačí. Je důležité přijmout Boží milosrdenství, které se dostává každému, kdo po něm touží. A to je někdy problém. Radoval se první syn, když se mu bratr vrátil a jeho otec mu odpustil? A k čemu vybízí Ježíš v podobenství o znovunalezené ovci a o minci? (*nechte odpovědět děti*) Ano, říká, že se mají radovat. Dokonce mluví o tom, že tato radost bude v nebi větší než radost z těch, kteří jsou sice spravedliví, ale o Boží milosrdenství nestojí. Jak si to vysvětlit? Mohla by nám pomoci myšlenka jednoho významného teologa a vědce Blaise Pascala, který řekl: „Ve světě existují dvě kategorie lidí: hříšníci a ti, kteří si myslí, že jsou spravedliví.“ Co to znamená? Znamená to, že my všichni nejsme dokonalí a často děláme chyby. Máme sklon k tomu být třeba naštvaní, odmlouvat, být leniví a mnoho dalších nectností, se kterými bojujeme. Občas se nám podaří sami nad sebou vítězit a občas prohráváme. Ale v každém případě potřebujeme Boží milosrdenství, které je v dnešním evangeliu symbolizováno milujícím pastýřem nebo otcem, který vyhlíží svého syna a hned mu odpouští. Jen si zkusme na chvíli uvědomit, jaké by to bylo, kdyby nám Bůh nechtěl odpustit. Třeba, kdyby to mělo být s tím odpuštěním tak, jak bylo zvykem u pastýřů v době Pána Ježíše. Když se totiž nějaká ovce vzdálila od stáda a chtěla se toulat, tak ji pastýř zlomil jednu nohu, aby si pamatovala, že se má držet u stáda. Chtěli bychom takového trestajícího Boha? A dokážeme se radovat z toho, když je odpuštěno každému a každý má u Boha šanci? Nebo si myslíme, že jen my, kteří chodíme do kostela a na náboženství jsme ti spravedliví? Ale ve skutečnosti je to jinak, že? Jsme rádi, že nám Bůh odpouští a jsme rádi, že odpouští všem.

Na kartičky si můžete nyní napsat všechno to, co víte o Božím milosrdenství a donést spolu s obětními dary k oltáři.